

Allan Montgomery Safari dagbog - November -December 2012

4 Camp Safari tur til Selous & Ruaha Game Reserves, Tanzania. Part I.

Søndag den 25 November. Impala Camp Selous Game Reserve.

Efter en lang flyvetur fra regnfulde Europa ankom vi endelig til Tanzania, og fortsatte indenrigs med Coastal Aviation`s Safari fly til Mtemere Airstrip inde i Selous reservatet. Vi blev hentet af en guide og chauffør og kørte til Impala Camp, hvor vi blev budt velkommen af campens managers Barbara og Andrea.

Udsigt over Rufiji floden fra teltet

Kort efter blev vi indkvarteret i vort komfortable safari telt, som var placeret med fortræffelig udsigt over Rufiji floden.

Vi gjorde os hurtigt klar til vores første safari tur, som var en bådsafari ud på den mægtige Rufiji River. Vores bådfører var Saidi Toboke og vi får hurtigt opfattelsen af, at han kender hver eneste sandbanke i floden. Han finder derfor altid de sikreste sejlruiter, da floden visse steder er temmelig lavvandet. Mens vi sejler mod strømmen i den hurtigt flydende flod, studerer vi flodbredderne indgående.

Cassia

Combretum

De stejle sider af floden er dækket af buske og træer med et tykt lag af klare orange blomster. Fra grenene hænger utallige sirligt vævede græskugler. De smukt vævede reder er tilholdssted for mange forskellige væverfugle som ruger på denne årstid. Ezna Liomo vores guide har ikke noget problem med at identificere fuglene og forklarer beredvilligt forskellene mellem den ene og den anden art.

Mangrove Kingfisher

Flere gange stopper vi ved grene, hvor en af de mange isfugle tager et hvil. Fjerdragstens farver spænder fra brilliant strålende turkis til sorte og hvide.

Floden udvider sig mens vi sejler opad og for næsten hver 100 meter ser vi store grupper med flodheste. Nogle bare med øjnene over vandoverfladen andre halvvejs neddykkede. Flodhestenes grynt leverer en konstant baggrunds lyd til fuglesangen og udenbords motorens tøffen.

Flodhest på græs

Fra tid til anden hører man plask og postyr fra en af de større flodheste, som skræmmer en af de mindre ynglinge væk. Opgørene virker, som simple advarsler, men vores guide fortæller os, at de store sår og ar på enkelte flodheste, som oftest kommer fra kampe mellem yngre hanner, der forsøger at sætte sig selv op som værdige partnere. Vi er blevet advaret om at passe på de græssende flodheste ved flodskrænterne om natten og sågar også om dagen. Også selvom flodhestene ikke er rovdyr, har de et berygtet temperament, og er ansvarlige for de værste skader forårsaget af vilde dyr på mennesker

Selous Flodheste

Selous Krokodille

Vores båd er nu drejet ind i en af de mange store søer understøttet af floden. Søernes forekomster er et ægte tegn på det snoede vandforløb. Floden er i stand til at ændre søernes mønstre dramatisk fra sæson til sæson. Her ser vi mange soppende fugle: storke, flere arter af hejrer, ænder, gæs og ibis, hvis meget genkendelige sang vi snart bliver fortrolige med.

På bredderne og sandbankerne af søerne finder vi utallige store og ubevægelige solbadende krokodiller. Hvis vi kommer for tæt på med båden vågner de pludselig til live og forsvinder lynhurtigt ud i vandet og bliver til flydende træstammer. Det er vel at mærke modstrøms flydende træstammer, som har kostet mange mindre umælende dyr og fugle livet.

Elefanter krydser floden.

Vi er heldige, da en elefantflokk beslutter sig for, at krydse floden lige foran en af lejrens andre både til stor fornøjelse for os.

Elefanter på vej over Rufiji.

De krydser floden meget langsomt med de små elefanter svømmende med snablen højt hævet. Efter en vel overstået svømmetur klatrer de op ad den modsatte bred og forsvinder ind i underskoven.

Løvemor på aftentur

Vi vender båden og begynder sejlturen tilbage til lejren. Pludselig opdager Ezra en hunløve inde på bredden. Hun slentrer af sted i den nedgående sols sidste stråler. Det er den første løve vi har set på safarituren.

Rufiji med vores båd i tussmørke

Ezra giver motoren gas, vi skal jo gerne hjem inden det bliver for mørkt, troede vi.

Der er gjort klar til sundowner

Vi trækker pludselig ind til bredden og finder til vores store overraskelse, en klargjort sundowner bare for os to.

Næsten 2 timer og flere downers senere er vi tilbage i lejren, et hurtigt brusebad og så op til lejrbalet, hvor vi over et par drinks og snacks hører om de spændende eventyr vore safari kolleger har oplevet. Vi er godt sultne og glæder os til aftenens middag. I morgen skal vi spise under stjernehimmelen, hvis vejret tillader det.

Vi har vanskeligt ved at forstå, at det er mindre end 24 timer siden vi forlod et regnvådt Europa. Livet er dejligt.

Mandag den 26 November. Impala Camp Selous Game Reserve.

Fuld stop ubetinget vigepligt -Elefantkryds -de kommer både forfra og bagfra

Vi bliver vækket kl 6 med varm te og kaffe, så vi kan nå ud på vejen lige så snart reglerne for reservatet tillader det - 6.30. Vi klatrer om bord i vores firehjulstrækker, sætter os til rette og gør klar til vores første safaritur -ud og se på vilde dyr. Ezra er vores guide igen i dag og han har taget sin chauffør Rajabu med. Vi har fået at vide, at disse to erfarne herrer vil tage sig godt af os mens vi er i Impala lejren.

Det er behageligt varmt og vi er spændte på at se, hvilke dyr vi vil møde. Næsten omgående støder vi på impalaer, giraffer og vandbukke.

Grupperne er ikke store, da der på denne tid af året, er masser af vand i denne del af parken, så dyrene er spredt ud i området. Ikke langt fra lejren løb vi på en gruppe småspisende elefanter, som havde været nede ved floden for at drikke. Vore venner, som kører i vognen foran, stopper, da elefanter begynder at spadsere over vejen.

De er meget tæt på og vi sidder helt stille!

Fiskeørn

Krokodiller på sandbanken i morgensol

Vi fortsætter og kører snart langs kanten af en af de store søer, som fødes af Rufiji, og vi ser mange døde træer langs bredden. Nogle ramt af lyn andre er blot gået ud. De døde træer er det perfekte udkigspost for rovfugle (og andre fugle) og vi møder flere store fiskeørne, egrets og en gang imellem en stork. De allestedsnærværende krokodiller varmer sig på de små øer i floden.

Løven er der inde

Ikke helt vågen endnu

Rajabu standser bilen foran en temmelig tyk palmebevoksning en smule væk fra vandet. Under palmetræerne ligger et par unge døsende hanløver med korte filtrede manker. Ezra fortæller, at de er omkring 6 år gamle og en del af en brødræflok på 6 individer som blev fordrevet fra resten af flokken, da de begyndte at blive kønsmodne. De vil fortsætte med at leve og jage sammen indtil en af dem etablerer dominans, og bryder ud af gruppen sandsynligvis med en yngre bror for at overtage en anden flok. Vi opdager nu, at de resterende 4 hanner ligger ca. 150 meter væk ved resterne af en bøffel, som de nedlagde

i løbet af natten. Ezra fortæller videre, at de efterhånden er blevet en formidabel jagtgruppe som med stor selvbevidsthed jager og nedlægger selv de største dyr. At de har forkærlighed for bøfler skyldes sandsynligvis, at en bøffel har en størrelse som sikrer dem alle seks et solidt måltid.

Morgenmad i bushen

Tiden går og sulten breder sig, så vi stopper for at spise morgenmad. Ezra og Rajabu finder borde og stole frem. Med stort humør dækker de bord med frugt, juice, toast og croisanter, serverer varm kaffe og te, blødkogte æg, varm bacon og pølser, ja herlighederne vil ingen ende tage. Endelig sætter vi os alle, og nyder morgenmåltidet i den frie natur med fantastisk udsigt over søen.

EFTERMIDDAG

Bådsafari ned ad floden

Jeg har valgt, at vi skal tage på endnu en bådtur denne eftermiddag. Det er køligere og mere afslappende på vandet, og jeg ser frem til at se en anden del af floden. Som vi sejler op mod strømmen bliver Rufiji bredere og bredere og på et sted er der omkring 400 meter fra den ene til den anden flodbred.

Der er meget mindre bevoksning her, så vi ser færre rugende fugle, undtaget på et kæmpe stor skelet af et udgået træ, hvor vi finder en koloni af de stærkt farvede Carmine Bee-eaters. Det er et overraskende syn at finde de klare farver op mod de sølvfarvede grene.

Vi noterer, at de fleste fugle er vade- og eller fiskefugle bl.a. Open-billed stork og Yellow-billed stork. Vi ser også flere Goliath hejrer stå tålmodig ventende på, at der skal komme en fisk svømmende forbi.

Bee-eater koloni

White-fronted Bee-eater

Efter et par times sejlads vender vi om og sætter kursen hjemad. Pludselig svinger båden ind mod en stejl sandbred og i samme øjeblik glider en temmelig stor krokodille ned ad bredden og forsvinder ud i vandet. Vi trækker ind til bredden og guiden springer over på brinken og kravler op til det sted hvor krokodillen lå og hvilede sig. Han viser os en cirkelformet fordybning i sandet, hvor krokodiller har lagt sine æg for et par uger siden. De er alle udklækket og guiden oplyser, at moderen nok smuttede ned i vandet for at beskytte ungerne da vi nærmede os.

Tirsdag den 27 November. Impala Camp Selous Game Reserve. Formiddag

Morgenens safari starter med en overraskelse, lige som vi skulle til at tage af sted opdagede vi en green velvet abe i teltet. Selv om de er små og nuttede kan de rode godt rundt i tingene, så vi havde ingen

betænkeligheder med at få ham jaget ud. Vi tror, at vi har glemt at fæstne teltåbningens inderste del og at han er smuttet ind den vej. Men den lille bandit er smart, og vi når knap nok at vende ryggen til, så hører vi velcroen blive skilt og så er banditten tilbage i teltet med fuld fokus på vore småkager. Vi får ham ud igen og denne gang sikrer vi, at der er lukket og slukket.

Ezra og Rajabu er virkelig opsatte på at vise os noget helt specielt denne morgen, og vi begynder turen med at køre rundt i forskellige skovstrækninger. De fortæller at de netop i dette område har erfaring med at støde på usædvanlige observationer. Det er et langsommeligt tålmodigt sporings arbejde, hvor både guide og chauffør hele tiden læser jorden for spor og træer og buske efter tegn på skjulte dyr. Vi begynder, at forlige os med en afslappende men uinspirerende morgentur, da Rajabu pludselig peger op i trækronen på et stort Milkberry Tree ca. 100 meter foran os, han siger at der er en leopard oppe i træet.

Leoparden i træet

Til at begynde med kan vi ikke se noget specielt, men som bilen langsomt kommer nærmere kan vi se, at der ligger en impala krop ved foden af træet. Da vi følger stammen op til en forgrening ca. 20 meter oppe får vi øje på det sandfarvede hoved af en leopard som kigger frem mellem grenene.

Halløj der, hvem er du ?

Den er helt klar over, at vi er der og kigger lige så interesseret på os som vi på den. Så mens vi betragter den indgående rejser den sig og begynder at kravle ned fra træet, med hovedet først vel og mærke.

Leoparden med sit bytte

Da den når ned på jorden forsvinder den om på den anden side af træet, men dukker så frem igen fra den anden side, hvor den iagttager os hen over byttet.

Nå men så farvel igen

Pludselig, på en helt afslappet måde, vender den rundt, og spadserer stille og roligt væk ud i bushen med de ulastelige sorte markeringer.

Hvad er du der stadig ?

Da den endelig forsvinder i krattet, ved vi, at vi har været heldige, at iagttage noget helt specielt. Et elegant rovdyr som totalt behersker det område hvori det befinder sig, uden at vise den mindste form for frygtssomhed.

EFTERMIDDAG

Vi beslutter at tage på endnu en bådtur på Rufiji, men denne gang ned ad floden. Flodhestene, krokodillerne og fuglene er der som på de andre ture, så vi koncentrerer os om den stærkt ændrede topografi på den mægtige flod.

På den brede del af Rufiji floden

Floden bliver bredere, bredderne meget stejlere og navigation på floden klart meget vanskeligere. Vore bådfører Toboke undersøger omhyggeligt sejlruten og giver først gas når han kan se der er ordentlig passage hvor floden flyder frit. Andre gange må han bruge en stok til at måle dybden. Somme tider rammer stokken en underliggende sandbanke og vi må rykke over i den ene side af båden eller i den bagerste del for at hæve stævnen, så påhængsmotoren kan få ordentlig fat.

Vi sejler nogle gange kryds og tværs af floden og følger kanalerne mellem sandbankerne, hvor flodhestene ikke altid syntes, at vi holder tilstrækkelig afstand og begynder at plaske irriteret i vandet, men Toboke giver blot motoren gas og fjerner os hurtigt fra deres territorier.

Selous Colubus

Vi passerer indgangen til reservatet og fortsætter vor sejltur ned ad floden, hvor vi lægger mærke til et antal lejre placeret på flodbredden. Et par af dem ser rimeligt smagfulde ud, men der er også nogle stykker med en standard, som aldrig ville blive accepteret inde i reservatet. Ca. et par kilometer uden for reservatet sejler vi over til den modsatte bred for at se om vi kan finde de sorte og hvide Colubus aber og Blue monkeys som holder til i skovstrækningerne langs floden.

Tiden går og vi må vende om for at nå landingspladsen inden det bliver rigtigt mørkt. Toboke finder navigationen hjem ligeså vanskelig som på vejen ned, men han er en erfaren bådfører og vi kan afslutte vores rejse med at konstatere, at vi så det som vi havde sat os for i dagens program uden nogen uheld.

----- || -----